

NYHETS BREV

Nr. 4 – 2004

Lika - fast olika

Hand i cap – handen i mössan. Tänk vad skönt det vore att ibland kunna gömma undan funktionshindret, vara som alla andra. Jag kan gömma mitt funktionshinder rätt bra i en mössa. Eftersom mitt handikapp är tydligast just i handen och armen. För andra är det betydligt svårare, de skulle behöva en mössa stor nog att täcka hela kroppen. Åter andra behöver ingen mössa, funktionshindret syns inte utantill.

▪ **Drömmen om oberoende**

Att ibland vilja gömma undan sitt handikapp tror jag de flesta funktionshindrade kan känna igen sig i. Att få vara som vem som helst, inte skilja sig från mängden. Att inte vara beroende av andra och att klara det mesta på samma sätt som andra. Den drömmen finns nog hos de flesta funktionshindrade.

Tänk efter, så kanske det går att känna in hur det är att vara avvikande. Många har nog någon sida som man inte så gärna vill ska vara det som ger första intrycket. Men att vara beroende av andra är kanske inte lika lätt att förstå för den som inte funnits i en sådan situation eller nära någon som lever så. Att vara oberoende av andra för att klara det dagliga livet, klä sig, äta och sköta toabesök själv, är en självklarhet för de flesta. Att ständigt ha någon vid sin sida för att kunna leva kan vara påfrestande.

▪ **Rädsla och osäkerhet**

Men det är inte bara begränsningar av vad vi kan utföra som vi känner av. Jag tror att det finns en rädsla och en osäkerhet hos de flesta inför det okända. Och det är något som vi, alla funktionshindrade, ibland får känna av. Men rädslan är inte konstig, tidigare erfarenheter eller brist på erfarenheter färgar det förhållningssätt man har när man möter en människa som avviker på något sätt. Det väcker en rädsla för att göra bort sig och för att såra. Och så drar man sig undan istället för att närma sig och därmed våga visa sin osäkerhet. Det kanske sårar mer att dra sig undan än att våga ett trevande försök att närma sig.

▪ **Våga ett möte**

Jag är väl medveten om att det kan vara svårt att våga ett möte med den som är annorlunda. Men jag funderar över var gränsen går mellan ett funktionshinder och det som bara är en brist hos oss? Är alla funktionshindrade? För alla har vi större eller mindre brister i vår förmåga. Kanske det är mer frågan om hur väl vi kan kompensera våra brister och ibland dölja dem för omgivningen. Vad skiljer och vad förenar oss? Men visst kan det väcka rädsla tills man kommit nära och ser med andra ögon, att det finns en person bakom funktionshindret.

Att underlätta rent fysiskt för funktionshindrade är naturligtvis viktigt. Men än viktigare kan vara att våga se, att våga komma nära, det kan i sig kompensera mycket. Ja, jag klarar ju inte mer egentligen men jag blir delaktig i livet och får en gemenskap med andra. Och kanske klarar jag mer just därför.

▪ **Jesus såg människan**

Jag har funderat på de helanden Jesus gjorde när han vandrade på jorden. Vad var viktigast för de människor han mötte i de berättelserna? Var det att bli fri från sjukdom eller funktionshinder eller var det att han såg människan, att hon blev något bara genom att han såg henne. Hon fick en möjlighet att bli delaktig i livet. Jag vill inte förringa helandet och att bli fri från de funktionshinder som begränsar livet. Det gör ju att jag blir som andra. Å andra sidan är funktionshindret en del av mig och jag tror ändå att vi kan leva med stora brister och hinder bara vi blir sedda som dem vi är med våra tillgångar och brister.

Vi läser i evangelierna om Jesu under och helanden. Idag är det inte många som upplevt att någon blivit fysiskt helad. Men jag tror att det finns ett annat helande också, ett helande som sker inuti så att vi får kraft och mod att bära våra hinder och bister av vilket slag de än är, fysiska eller något annat. Och jag tror att det då till och med kan vändas till en tillgång. Gud använder det som i människor ögon är svagt.

Eva Abrahamsson, diakon

**En fridfull jul
och
ett välsignat nytt år**
önskar vi dig från SKrH:s
styrelse !

Detta är det sista Nyhetsbrevet för i år och innehåller en fläkt av sommar och sol samt tillfällen till andakt och vila med våra skribenter i detta

nummer. Tag dig en stund och slappna av och fundera lite mitt i julbrådskan!

Från styrelsen vill vi tacka dig för all din värdefulla insats i såväl den lokala gruppen som på riksplanet och önska dig en god fortsättning med rik välsignelse över både helg och vardag.

Glöm inte att läsa Jes.9 och Luk.2 under julhelgen!

En varm hälsning från oss i styrelsen genom

Hasse Nylander

Det är som det är – även på Grötö

Den 9 september samlades vi, tolv stycken ur Ungsektionen, för att umgås och byta erfarenheter. Temat för dagarna var kristen – församlingsliv - funktionshindrad. Går det ihop?

Under torsdagskvällen blev det glada återseenden av gamla vänner men vi fick också nöjet att välkomna nya personer in i vårt sammanhang.

På fredag förmiddag hade vi den stora glädjen att välkomna helgens gäst, Tomas Sjödin. Det blev några spännande timmar med mycket innehåll. Bland mycket annat talade Tomas om konsten att se att livet är som det är. Att våga se verkligheten utan att sluta drömma om en förändring. Tomas bjöd på sin varma och generösa närvaro och vi delade stora frågor och sökte svar tillsammans. Vi kände nog alla att tiden fram till lunch gick alltför fort, men det var dags att smaka på Västerhavs goda mat och att vinka adjö till vår gäst.

Helgen fortsatte med samtal och reflektion kring det Tomas talat om och kring temat. Vi hade också försökt

ge plats i programmet till egen tid vare sig den spenderades i sängen, på promenad eller med bad i havet. Eftersom det i våra samtal ofta är nära till både skratt och gråt behövs det tid för att sortera bland intrycken emellanåt.

Bland helgens strö av ämnen kan noteras; Vem är jag i min församling? Får jag den roll jag vill? Hur blir jag mer än bara någon med funktionshinder? Hur bemöter kyrkvårdar, präster m.fl. människor med funktionshinder? Vad är en tillgänglig liturgi?

En spännande och innehållsrik helg avslutades med nattvardsandakt på söndag förmiddag. Under början av helgen bjöd Grötö på ett strålande sensommarväder. Nu var det dags att ta sig ner till färjan i regn och rusk.

Detta var nu några månader sedan och vi är som bäst igång och planerar nästa samling. Frågan om vad som är tillgänglig liturgi tyckte många av oss var viktig att fundera vidare kring. Det blir därför temat på vår träff på Mättinge i Södermanland den 4-6 februari. Då gästas vi av Anna Skagersten som undervisar i liturgi på Teologiska Högskola i Stockholm.

Varma hälsningar från

Ungsektionens ledningsgrupp.

Tillgänglig gudstjänst – tillgängligt budskap?

– välkommen till en helg med SKrH-ung

När? Den 4-6 februari 2005.

Var? På kursgården Mättinge, i närheten av Trosa..

Pris? 1 100 kronor för medlemmar, 1 500 kronor för icke-medlemmar och assistenter.

Hur tillgängligt är egentligen budskapet i gudstjänsten? Inbjuder det oss att bli delaktiga? Vilka är hindren och hur kan gudstjänstens budskap bli mer tillgängligt? Kring dessa frågor arrangerar Ungsektionen inom Sveriges kristna handikappförbund en helg i början av februari nästa år. Vi har bjudit in **Anna Skagersten** som är musiker och lärare på Teologiska Högskolan i Stockholm. Där undervisar hon bland annat i liturgi (gudstjänstutformning) och kommunikation.

Vi samlas till middag 18.00 på fredagen och skiljs efter lunch på söndagen, ca 13.30. Fredagskvällen ägnar vi åt Ungsektionens arbete. Bland annat ska vi diskutera om Ungsektionen ska byta namn och i så fall till vad. Benämningen Ungsektion kan ibland vara missvisande eftersom många av oss inte är så unga längre... Fundera ut ett namn att ta med dig i februari!

Vi bor på i stugor RBU:s kursgård Mättinge. Den är väl anpassad till personer med rörelsehinder. Priset är detsamma för dubbel- och enkelrum. Vi hoppas att så många som möjligt kan bo i dubbelrum, men vill du bo i enkelrum så ange det på anmälningsblanketten.

Vill du anmäla dig eller har du frågor, så ring Karin Fritzson (tfn 08-80 81 89), Eva Rundqvist (tfn 011-18 46 68) eller Erika Wermeling (tfn 08-658 52 44).

Eller e-posta till erika.wermeling@telia.com. Sista anmälningsdag är den 6 december.

Varmt välkomna önskar **SKrH-ungs ledningsgrupp**
Karin Fritzson, Eva Rundqvist och Erika Wermeling

För en tid sedan sökte jag efter något bland alla papper som har en förmåga att hopa sig och fann då ett ark. Jag minns inte av vem jag fått det, men det gjorde att jag stannade till och tänker efter, vad är viktigt och vad är oviktigt i mitt liv. Jag sänder det vidare till dig min vän.

VANDRINGEN

Två män gick ut på en lång vandring. Den ene mannen bar en tung säck på ryggen. I den hade han samlat in de saker han absolut inte kunde undvara på sin långa vandring. Den andre hade valt noga. Sorterat noga och bar bara med sig några få saker, som han stoppat i fickorna. Halvvägs blev mannen med den tunga säcken mycket trött och kunde inte fortsätta. Fötterna värkte, han törstade svårt och led av värmen. Den andre var varken trött, medtagen eller nedslagen. Han bar ju int på något onödigt. De båda männen tvingades rasta snabbt. De satte sig vid en bäck i skuggan av ett träd. Mannen med den tunga ryggsäcken insåg att han måste välja om han skulle nå sitt mål. Han insåg att varje mål börjar med ett val. Han bredde ut säckens innehåll på marken och började sortera bland sina saker. När han var klar upptäckte han till sin förvåning att allt han verkligen behövde rymdes i den ena fickan.

De båda männen fortsatte sin vandring. Den här gången gick allt mycket lättare. Ingen av dem bar på onödiga bördor.

- Det är alltid en lätnad att slippa kravet från onödiga, tunga bördor, sa den äldre av männen.

- Men hur vet man då vad som är onödigt och vad som är nödvändigt? sa den yngre mannen.

- Det är mycket enkelt. Den som inser att varje människa har rätt att välja sin egen packning, både i

sitt yttre och i sin inre värld, han vet vad han skall bära med sig.

Men om någon handlar orätt mot mig och kränker mig, inte kan jag bara glömma det? Kan jag glömma att jag är sårad, kan jag undvika att ta det i min packning? undrade den yngre mannen.

- Jag sa att du skulle välja. Ditt minne lagrar det du själv bestämmer. Låt det aldrig lagra Kyla, Hämndkänsla och Hat. Det är för tungt. Bär bara det som styrker och vederkvicker dig. Det som fått dig att le och känna lycka. Annars kan du aldrig vandra, aldrig kunna fortsätta. Lika lite som du låter stenar tynga din packning, ska du låta nederlag och kränkningar tynga ditt minne och tankar. LEV INTE I GÅRDAGENS MISSLYCKANDE – LEV I MORGONDAGENS FRAMGÅNG. Morgondagens framgång är att snabbt befria sig från gårdagens misslyckande och onödiga bördor. Lev i morgondagens framgång!

MBW

Sommarresumé med DHM Jönköpings län

Vi, Rune och jag började vår sommar med SKRH:s årskongress 29-31 maj på Furuboda Kursgård, som ombud för vårt läns DHM. Tord Ahlvåg hälsade oss välkomna till Furuboda. Vi var ett 20-25-tal ombud plus styrelse och några övriga deltagare som Skåne mötte med försommargrönka.

Hasse Nylander, SKRH:s ordförande som hälsade oss välkomna till årskongressen berättade också i sitt inledningsanförande om det helandeunder han upplevt några dagar före en planerad hjärtoperation. Undrens tid är ännu.

Kongressförhandlingarna genomfördes i positiv atmosfär. Styrelsen omvaldes med undantag av Tord Ahlvåg, som hade avböjt omval på grund av arbetsuppgifterna i hans anställning tar tiden. I hans ställe invaldes Eva Rundqvist, Norrköping. Valberedningen hade gjort ett bra förarbete och allt flöt smidigt. För-

slag till ny broschyr och slogan ventilerades och godkändes.

På lördagskvällen lyssnade och sjöng vi läsarsånger med Paul Skog och Leif Axelsson. Ernst Skog berättade minnen. I plngstdagens gudstjänst talade Erling Wennerlund och Rune Svensson sjöng. En kör från Norge, Imanuelskoret, som också gästade Furuboda, sjöng flera vackra sånger. Vi fick vara med om en gudstjänst-konsert. På eftermiddagen informerade och berättade Jörgen Lennartsson och Ernst Skog om Furuboda.

På kvällen tog Tord Skog oss med på en fantastisk vacker tur med buss till de sydöstra delarna av Skåne. Han körde mindre vägar och berättade om natur, människor, bebyggelse och företagsamhet där vi åkte fram. En del av Skåne vid sidan om de stora vägarna som var så fint och intressant att få se. En mycket uppskattad upplevelse för många av oss. Det var den första av två delar i DHM-sommaren.

Den andra var den gemenskapsdag vi i Jönköpings län hade på Gransås Ungdomsgård, Aneby, den 5 juni.

Lite närmare!

Att leva är att komma lite närmare! Att ständigt närma sig målet. Vilket mål? Ja, just det - det är frågan. Vilket är målet för den väg du vandrar? Går du mot ensamhet eller gemenskap? Går du mot hat eller kärlek? Är ljuset ditt mål, eller är det mörkret?

Målet närmar sig, antingen du vill det eller inte. Men du kan välja vilket mål du vill nå.

Mot mörkret måste du gå själv, men mot ljuset blir du buren. Buren av handen som är ljuset självt. Försök inte att gå dit på egna ben. Det orkar du aldrig. Men handen är stark. Den har burit så många före dig hela vägen, fram till evighetens ljus. Därför kan du lita på att den inte sviktar..

Lägg dig i den handen och du kommer lite närmare ljuset. Ja, så nära ljuset har du aldrig varit som du är just nu!

Roland Ernebro, Göteborg

Vi började med att sjunga oss samman medan vi väntade på den härliga lunch som vi sedan serverades. De hade en bra kock i köket. Efter maten gjorde vi en liten promenad för att klara den tipstävling Anna-Magdalena (tror jag) klurat till. Vi samlades sedan för att lyssna till sång av flera av våra medlemmar. Vårän Rune med stort R tog oss sedan med i ett intressant och lite annorlunda bibelstudium. Vi började i Matt. 7:7, repeterade de 10 buden, citerade många härliga löften från Psaltaren och landade i Matt. 7:12. Vi avslutade vår dag på Gransnäs med gemytlig samling vid kaffebordet. En dag med en ny medlem till vår förening och mycket god gemenskap. **May-Britt**

HÄLSNING FRÅN KASSÖREN

Vi tackar alla för att ni tänker på arbetet i SKrH och sänder gåvor. Förbundets postgiro är 57 92 14-8.

Medlemsavgifter, gåvor och testamenten är basen för vår ekonomi.

Vi önskar er Guds rika välsignelse.

Ing-Britt Andréasson

Vill du nå oss?

Du är alltid välkommen!

Ordförande:

Hasse Nylander

Norrstrandsgatan 71 C, 654 64 Karlstad

Tel. 054-15 43 50, 0707-83 39 70

e-post: hasse@nylander.info

V. ordförande

Inger Svantesson

Lillhemsvägen 1 A, 931 35 Skellefteå

Tel. 0910-139 15, 0910-77 90 68, 070-568 47 17

e-post: inger.svantesson@missionskyrkan.se

Kassör och ansvarig för adressregistret:

Ing-Britt Andréasson

Loo 90, 466 92 Sollebrunn

Tel. 0322-441 80, 0703-31 12 69

e-post: ingbritt.andreasson@home.se

Sekreterare:

Sture Gullberg

Tunnbindaregränd 6, 702 23 Örebro

Tel. 019-14 44 54, 0708-25 58 58

e-post: sture.gullberg@comhem.se

Gunilla Hallberg

Åttersta, Rosenborg, 643 95 Vingåker

Tel 0151-303 61, 0709-15 20 16

e-post: gunilla.hallberg@svenskakyrkan.se

Britt-Marie Karlsson

Bastugatan 35, 118 25 Stockholm

Tel. 08-658 20 80, 08-787 73 10, 0706-63 17 65

e-post: brittmarie.karlsson@sisus.se

Eva Rundqvist

Mathilda Jungstedts gata 145, 603 76 Norrköping

Tel. 011-18 46 68, 070-699 52 05

e-post: rundqvist.93@hotmail.com

Ola Samnegård

Vikingavägen 16 C, 224 77 Lund

Tel. 046-12 84 07, 073-708 60 97

e-post: ola.samnegard@comhem.se

larsolas@hotmail.com

Rune Wirefeldt

Bondegatan 10, 570 30 Mariannelund

Tel. 0496-105 33

Postgiro numret är

Sveriges Kristna Handikappförbund

57 92 14-8